

RESUMÉ

Atomové právo se zabývá moderním fenoménem jaderné energie a jako takové se neustále vyvíjí. Tato diplomová práce se zabývá českou právní úpravou atomového práva. Vzhledem k závažnosti otázek v oblasti jaderné bezpečnosti a ionizujícího záření je česká úprava velmi provázána s úpravou mezinárodní a evropskou, což tato práce bere v úvahu.

Vzhledem k množství technických pojmů, se kterými je nutno pracovat, jsou v úvodu pro ulehčení některé pojmy definovány. Jedná se o nejčastější a naprosto základní pojmy, kterými jsou: „jaderná energie“, „ionizující a neionizující záření“ a též samotné „atomové právo“. Úvodní kapitola se také stručně zabývá některými aspekty atomové energie z pohledu možných přínosů a rizik, které s sebou její využívání přináší.

Dále už věnuje pozornost samotné právní úpravě. Nejdříve tak v kapitole druhé nazvané „Využívání jaderné energie v kontextu mezinárodního práva a práva EU“ činí z pohledu mezinárodního práva a práva Evropské unie, které mají na vnitrostátní úpravu zásadní vliv. V kapitole třetí poté popisuje základní cíle právní úpravy atomového práva a většinu obecných i zvláštních právních principů v této oblasti uplatňovaných. Následuje stručný náhled na atomové právo v České republice spolu s podkapitolou zabývající se činností a organizací Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, jakožto ústředního orgánu v oblasti mírového využívání jaderné energie a ionizujícího záření.

Pátá a nejobsáhlejší kapitola se zabývá pojmem „jaderná bezpečnost“. Rozebírá nástroje k jejímu zajištění a nevynechává ani oblast radiační ochrany, havarijní připravenosti a nakládání s radioaktivním odpadem, které se této oblasti značně dotýkají. Zajištění jaderné bezpečnosti lze považovat za vůbec nejdůležitější cíl právní úpravy mírového využívání jaderné energie.

Jedním z dalších důležitých aspektů atomového práva je zajištění odpovědnosti provozovatele jaderného zařízení za jaderné škody a náhrady vůči poškozenému.